

BRONISŁAW JUSZKO

Strz. Bronisław Juszko, ur. w 195? [sic!], zawód cywilny rolnik, ur. we wsi Kiby, gm. grawżyskiej [Graużyszki], pow. osnanski [oszmiański], woj. Wileńskie; do wojska wstąpił w 1926 r., służył w 6 Pułku Piechoty Wilno 6 miesięcy, 18 miesięcy w 5 Batalionie Korpusu Ochrony Pogranicza.

Zostałem zaaresztowany przez Sowietów 10 marca 1941 r. i wywieziony do Wilna, tam ludzi było napakowane po 18 i nie dali [brak], i położyłem się na gołej posadzce, przeziębilem [się] i zachorowałem na zapalenie mózgu. Zostałem uratowany przez polskiego doktora, leżałem w szpitalu dwa miesiące. Po wyleczeniu 20 lipca zostałem wywieziony do Rosji, do archangielskiej *obłasti*, tam pracowałem na żelaznej drodze. Wyżywienie było bardzo marne, a do roboty cisnęli. Zachorowałem na chorobę sercową i zostałem podleczonej w sowieckiej izbie chorych.

28 września po amnestii zostałem zwolniony z łagrów i odwieziony do kołchozów na Kazachstan dżanbułskiej [żambyłskiej] *obłasti* i tam życie było bardzo marne. Jakoś przeżyłem cztery miesiące, 1 marca [1942 r.] wstąpiłem [brak] stacja Czakpak [Czokpak]. Tam, jak wiadomo każdemu, kto tam był, ludzie padali na tyfus. Ale ja tyfusu się nie bałem, pomagałem ludzi ratować, do mnie choroba się nie przyczepiła.

Do wojska zgłosiłem się 1 marca w Czokpak. Na teren Persji 1 kwietnia [1942 r.].